

[Rytter.]

Domsmyndighed og flere andre Forbedringer. Men det var stadig kun en Forbedring af det ufuldkomne Forslag, som vi havde faaet. Det trak imidlertid ud, saa vidt jeg husker lige til 1916, inden vi fik Loven gennemført — i hvert Fald ind i Krigsperioden arbejdede man derpaa. Da jeg saa tredie Gang havde den Ære at blive Justitsminister, nedsatte jeg en Kommission af en Række udmærket sagkyndige Mænd fra Sagførerverdenen, Dommerstanden og den juridiske Administration, og denne Kommission udarbejdede det første Grundlag for det Forslag, som nu forhaabentlig i Dag og i Morgen bliver endeligt vedtaget af Rigsdagen. Det drejede sig navnlig om at faa indført offentlig Votering i Højesteret, at faa Nævningevæsenet reformeret og faa indført Domsmænd. Det er de Ting, der nu bliver gennemført, og jeg tænker med Glæde tilbage paa og takker i dette Øjeblik for det Arbejde, der blev gjort af de udmærkede Mænd, som sad i Udvalget angaaende Ændringer i Retsplejen og i Udvalget angaaende Sagførervæsenet af 7. Juni 1929. Siden denne Betænkning fremkom, har der været arbejdet paa at faa gennemført disse Reforme. Nu bliver de gennemført, og det er for mig en Glæde at staa ved Afslutningen af det Arbejde, som jeg har medvirket til for at naa dette Maal. Jeg lykønsker den højtærede Justitsminister til, at han faar Æren af og ogsaa skal have Takken for at have gjort det endeligt afsluttende Arbejde ved Gennemførelsen af denne overordentlig betydningsfulde Reform. Den Ro, som den ærede sidste Taler har været Talsmand for i hele denne Sag, var Dødens Ro, thi han har hele Tiden villet, at der intet af Betydning skulde ske. Hans Modstand er forhaabentlig nu overvundet, og det vil være til Gavn for Landet.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil gerne begynde med, i Modsætning til den ærede sidste Taler, at takke det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter), fordi han til Trods for sin principielle Uenighed med Udvalgets Flertal og Regeringen paa mange Punkter ikke har gjort noget Forsøg paa ved denne Lejlighed at lægge Dødens Ro over Arbejdet, og jeg vil dernæst gerne takke den ærede Ordfører for Udvalget (Godskesen), fordi han til Trods for sit Ønske dels om saa nært Samarbejde som muligt med det ærede 4de tingvalgte Medlem, dels om at faa tilstrækkelig Tid til at undersøge forskellige Ændringer, saa-

ledes at der var Frygt for, at Forslaget først kunde gennemføres i næste Samling, alligevel er gaaet med til at arbejde i saa hurtigt Tempo, at vi nu har Resultatet foreliggende. Den ærede Ordfører for Udvalget gav en udførlig Redegørelse for Udvalgets Arbejde, og selv om jeg ikke kan se nøjagtig med de samme Øjne paa Ændringerne, heller ikke vilde have brugt den samme Stemmeføring over for visse af de Spørgsmaal, der har været rejst, kan jeg dog i det hele og store slutte mig til den ærede Ordførers Gennemgang af Ændringsforslagene.

Den ærede Ordfører var meget tilfreds med Ændringen vedrørende Højesterets Voteringsmaade. Jeg er det ikke. Jeg er i saa Henseende mere tilbøjelig til at slutte mig til det ærede 4de tingvalgte Medlem, kun med den Forskel, at jeg stemmer for dette Forslag, medens han stemmer imod. Det er et Kompromis, der her er Tale om, og jeg kan give det ærede 18de tingvalgte Medlem (Zahle) Ret i, at paa en vis Maade maa man sige, at det væsentligste er opnaaet ved dette Kompromis, idet det væsentligste maa være at give Offentligheden Besked om den særlige Motivering for Dommene i Højesteret, medens det næstvæsentligste maatte være at faa Navnene frem. Jeg havde derfor naturligvis helst set, at man havde bibeholdt de oprindelige Regler i Forslaget om offentlig Votering. Det nytter imidlertid ikke at græde over, at man ikke naaede dette Resultat. Jeg vil hellere glæde mig over, at man endelig er naaet til i hvert Fald et foreløbigt Resultat paa dette vigtige Omraade.

Er jeg altsaa ikke personlig tilfreds med Ændringerne vedrørende § 218, er jeg tilbøjelig til at være det ærede 18de tingvalgte Medlem taknemmelig, fordi han forleden rejste Spørgsmaal om en anden Affattelse af § 1017, altsaa med Hensyn til Pressens Stilling. Forholdet er nemlig det, at det Forslag, der blev oversendt fra Folketinget, ikke var mit Forslag. Der har været 5 eller 6 Redaktioner af dette Punkt under Folketingets Forhandlinger, og jeg tiltraadte den i Folketinget til sidst foreslaaede Formulering af samme Grund, som man tiltræder adskilligt andet, naar tre Partier skal være enige: fordi det var muligt at opnaa det største Flertal om den. Men den Formulering, § 1017 nu faar, er den eneste, jeg personlig foreslog under Folketingsudvalgets Behandling. Derfor kan jeg kun være glad ved, at det ærede